

HGGunnink, gehouden te Bedum, 23.05.2021

II TIMOTHEÛS 1:13-14 (Pinksteren)

Votum + zegengroet

Psalm 108:1,2

Gebed

Romeinen 8:1-11

Gezang 28:1,2,3,4

2 Timotheüs 1:1-12

Tekst **II TIMOTHEÛS 1:13-14**

Bediening van het Woord

Gezang 38:3,4,5,6,7,8,9

ApGelBel, artt. 1-7 + Gezang 2:5

Gebed

'Collecte'

Psalm 108:3,4

Zegen

Gemeente van onze Heere, Jezus Christus,

Je zit 's avonds met een stel vrienden gezellig bij mekaar.

En er is één aan het vertellen.

Hij heeft van alles meegemaakt in de afgelopen week.

Zelf met de auto in de sloot. Vier dagen overwerken. Hij was net in Broek op Waterland toen die criminelen werden ingerekend.

Een heel verhaal.

En zo, in de loop weg, tussen neus en lippen door zegt hij ook, "o ja, mijn moeder, die heeft ook een lintje gekregen".

Alsof het niks bijzonders is.

Paulus schrijft in opdracht van zijn Zender, Jezus Christus, ook zo'n kort zinnetje, even tussendoor, je leest er zo overheen: *de Heilige Geest Die in ons woont*.

En op deze Pinksterzondagmiddag, broeders en zusters, willen we horen het Woord van die Geest, onder het thema:

Pinksteren, een wonder!

1) van de Geest

2) voor het werk

1) Het is inderdaad, broeders en zusters, goed om er niet overheen te lezen. De Heilige Geest, God, Die **in ons woont**.

Nu moet je bij 'ons' niet alleen maar denken aan Paulus en Timotheüs. Maar dan zegt hij dat van de gelovigen.

En sta er dan eens wat langer bij stil.

En als we dan gelezen hebben dat Romeinen 8, dat was natuurlijk best een moeilijk gedeelte, maar ook daar, het staat er zomaar. Het staat er nadrukkelijk, een aantal keren: **de Geest Die in ons woont**.

Want Christus, de Heere, Die is naar de hemel gegaan. En de Koning zit daar op Zijn troon, regeert vanuit die hemel, en werkt verder en verder.

En daarom, tien dagen na die Hemelvaart, op die heel bijzondere Pinksterdag, waar er maar één van geweest is, en zo één zal er ook nooit weer zijn, op die eerste Pinksterdag stuurt Hij de Geest.

De Heilige Geest, naar die, ja, naar die groep mensen uit het volk van God, in verbondenheid, die verbonden zijn, met Jezus Christus.

En die Heilige Geest, - en het was al voorzeggd door de Heere Jezus Zelf in Johannes-, die Heilige Geest Die gaat in de plaats van de Koning in de hemel, hier op aarde bezig.

Gods volk, om te beginnen het volk Israël. -Want Handelingen 2 gaat immers niet over de zending, maar het gaat er over dat God Zijn eigen volk voor de balie roept. "En wat denk je nu dan?" Na die wonderlijke verschijnselen en na die lof over de grote daden van God in Christus Jezus. "Wat denk je nu van Jezus Christus".-

Zijn eigen volk, en daarna de volken, die moeten Hem, Jezus Christus, als Koning ook gaan erkennen.

De Heilige Geest.

Hoe je het ook wendt of keert, maar dat blijft voor ons toch altijd moeilijk. Omdat wij niets zien. En wij zijn mensen met onze zintuigen, we zijn erop aangelegd om dingen te horen, dingen te zien, dingen te voelen.

En dat is niet zo bij de Heilige Geest.

Ja, dat horen wel, dat komt straks ook nog. Maar dat zien, dat is er niet.

En het wordt alleen maar moeilijker, want wij leven in deze tijd. En we zijn nog veel sterker dan vroeger ingericht op zien.

De Heilige Geest.

Wordt het dan vanmiddag weer eens een wat vaag gebeuren, waarvan je uiteindelijk zegt van, "ja, wat moet ik daar nou mee?"

We luisteren verder.

De Heilige Geest is de Geest, de Trooster, de Parakleet, die ons altijd te hulp wil komen. Met, vanuit onze tekst ook dat grote wonder, voor wie gelooft, -Romeinen 8, en onze tekst-, voor wie gelooft in Jezus Christus, is er sprake van: 'wonen in'.

Dat kun je ook ouderwets zeggen, inwoning.

Een kind weet niet meer wat dat is. Maar er zitten hier mensen in de kerk die zijn wat ouder, en die weten nog heel goed wat dat is, inwoning.

Wat een ellende was dat vaak.

Vlak na de Tweede Wereldoorlog, een enorme woningnood.

Hé, ook nu komt het weer voor. Hoeveel studenten, hoeveel jongeren zijn er niet die weer naar huis komen, thuis is nog wel een kamer. Zij wonen in, bij hun ouders. Dat is soms heel lastig ook, ze hebben een heel ander leven. Andere tijden van leven.

Na die Tweede Wereldoorlog ook. De overheid kon mensen ertoe dwingen om een gedeelte van het huis vrij te geven, zodat er een ander echtpaar, soms zelfs een ander gezin, ook in jouw huis kwam te wonen.

Het ging wel eens een poosje goed, soms wel wat langer. Maar heel vaak dikke problemen. Niet alleen maar huilende kinderen, maar ook huilende moeders, en boze vaders.

Kijk, als je zo tegen dat woord 'inwoning' aankijkt, dan denk je: 'de Heilige Geest woont in'?

Dan zit je dus precies op het verkeerde. Misschien heb ik al te lang daarover gepraat, want dat verkeerde dat is het nou net niet.

Maar déze inwoning, waar onze tekst het over heeft, dat is niet om van te schrikken. Dat is niet om, als het ware, bang voor terug te deinzen.

Het is precies het omgekeerde.

Het wonder is waar: wanneer je in Jezus Christus gelooft, dan woont de Heilige Geest in je.

En terwijl ik dit zeg, broeders en zusters, omdat de Schriften, omdat het Woord van de Geest dat zegt, denk ik meteen: onbegrijpelijk.

Wat is dit ...?

Wat kan ik me daarbij voorstellen ...?

Want het gaat hier beslist niet daar om, dat u kunt zeggen van, "o ja, dat zit zo en zo in elkaar."

Want als u hier zit als gelovige, dan hebt u er geen benul van hoe dat dan werkt, dat de Geest in u woont.

'Waar zit dat dan?'

Dat kun je je alleen maar afvragen, je krijgt nooit een antwoord.

Je moet dus niet zoeken naar, dat wij dat kunnen uitleggen. Maar je moet zoeken naar, dat wij Gods Woord hier aanvaardden. Net als bij al die andere dingen, laat ik er een paar noemen, die wij ook niet kunnen begrijpen, maar ook aanvaardden.

Dat is, de gelovige is iemand die **in** Christus Jezus is.

Leg het maar thuis uit straks.

En, wij zijn met Christus gekruisigd, met Christus opgestaan, wij zijn met Hem in de hemelse gewesten.

Ga d'r maar aanstaan.

Weet u wat het precies inhoudt?

Wij weten dat niet uit te leggen op zo'n manier, dat het allemaal helder is, in ons hoofd.

Maar waar het om gaat, broeders en zusters, dat is, dat u zegt, “dit wonder, dit is zó heerlijk, dit is iets om God te loven en te danken. Want als Hij het Zelf zegt, dan is het absoluut waar! En of ik dat nou voel of niet, dat maakt helemaal niks uit. HIJ zegt het, en daar kunt u dus van op aan. HIJ, de Heilige Geest, God Zelf, wonend in ons. In ons hart. In ons leven. Zeg het maar even anders: Hij is bij ons thuis.

Dat is een beeld dat kun je wel snappen. Als iemand echt bij jullie ‘thuis’ is, dan is die altijd over de vloer. Of als hij / zij komt, dan is die welkom. En hij kan altijd zo aanschuiven, “tuurlijk eet je mee, leuk, gezellig, fijn dat je er bent. Heb je de auto nodig? Pak maar, sleutels liggen op het aanrecht.” Iemand is bij je ‘thuis’. Helemaal eigen.

De Heilige Geest - de gelovige zegt, “ik mag Zijn permanente verblijfplaats zijn. Ik ben Zijn voortdurende woning”.

Ja, het blijft: “Heere ik kan d'r niet bij, maar ik wil me daaraan vastgrijpen, omdat U het zegt. Zoveel geeft U dus om ons. Dat die verbondenheid niet nauwer kan.” Dat Hij blijvend in mijn hart, in het centrum van mijn leven aanwezig is.

Want kijk, je kunt ook een keer komen te logeren. Maar dan op een bepaald moment, dan wordt er ook weer opgelucht ademgehaald, want die gaat ook weer naar huis. Logeren dat duurt maar een paar dagen. “Mag ik nog een dag?” “Nou, dat komt eigenlijk niet zo goed uit, ga maar weer naar huis.” Dat is altijd tijdelijk.

Hier gaat het over **blijvende inwoning**. Dat betekent, Hij is er, omdat Hij op alle punten Zijn invloed wil uitoefenen. Hij wil Zijn invloed hebben op uw denken. Op uw manier van denken. Niet alleen maar wat u denkt, maar ook hoe u denkt. Hij wil Zijn invloed uitoefenen op uw willen, wat wilt u? Op uw voelen, op uw doen. En dus inderdaad voortdurend. Niet alleen maar zo nu en dan.

Je kunt nooit gelovig zijn, zo nu en dan. Net zomin als je, zo nu en dan, kind van je ouders kunt zijn. Je kunt niet zeggen van, “deze drie dagen ben ik kind van mijn vader en moeder, maar donderdag en vrijdag, nee, dan ben ik geen kind.” Dat kan helemaal niet. Je bent altijd kind, en je blijft altijd kind.

En dat is hier ook zo. Voortdurend. Niet alleen maar is de Heilige Geest bij ons, maar zelfs **in** ons.

En dan zeg ik het nog een keer, kun je dat dan voelen? Misschien kan dat een keer gebeuren. Maar de gelovigen die ik tegengekomen ben, die zeiden allemaal van, “maar ik voel dat niet dominee”.

En dan zei ik: “ik voel dat ook niet”.

Maar het gaat om, klamp je vast aan wat God Zelf zegt.
Vertrouw je de Heere? Vertrouw je wat Hij zegt? Durf je daar opanaan?
Dan moet je ook dit vasthouden, dat het zó is.

Ik denk even aan de jongeren die belijdenis gaan doen.
Durven die het te zeggen, “God, de Heilige Geest, Die woont in mij”?

Ja vast. Vast en zeker durven ze dat te zeggen. Dat is nou belijdenis doen, gewoon nazeggen wat het Woord voorzegt.
En dat geldt dan jarenlang, dat geldt tot en met dat je oud bent.

“Als ik hier iets van snappen wil, dan staat mijn verstand van eerbied stil”.

God woont in ons.
Alleen al dat oneindig grote verschil, tussen de Schepper van het heelal, en ik als klein schepseltje.
En dan daar nog overheen, wie ben ik, en Wie is Hij, de Heilige! Ik: zondig ...

Het spoort voor geen millimeter, maar Hij maakt dat het gaat sporen, en blijft sporen.
Helemaal Zijn wonder.

En dat is allemaal van na de troonsbestijging van Koning Jezus. Want met Koning Jezus heeft dat wonder alles te maken.
Dat weten de kinderen ook wel, in het Oude Testament heb je elke tabernakel en de tempel.
En van die tabernakel en die tempel kun je zeggen, “kijk, daar woont de HEERE in”.
Maar dan zei je er meteen achterna, “ja, dat is natuurlijk niet echt. Maar dat betekent: de HEERE is helemaal bij Zijn volk betrokken, Hij wil daar Zijn invloed op uitoefenen op al die mensen. Hij wil voor ze gaan, Hij beschermt ze, Hij geeft ze kracht, Hij geeft ze moed, enzovoort, enzovoort.
Maar dat is nog steeds: Hij woont **bij** Zijn volk in het Oude Testament.

Pas na het komen, en het werken, na dat hele gebeuren van onze Heere, Jezus Christus, pas daarna, nadat Hij verheven is, de Koning, komt er die **nog nauwere** verbinding tot stand. Hij woont **in** ons.

Je kun een heleboel vragen stellen en doordenken over dat verschil Oude en Nieuwe Testament, en de Heilige Geest.
Was de Heilige Geest er dan niet in het Oude Testament?
Nou en of, of Die er was!
Hoe konden mensen anders geloven in het Oude Testament. Dat was helemaal werk van de Heilige Geest.

En denk maar aan de profeten. Die spraken in opdracht van de Geest, en door de kracht van de Geest. Dus Hij was er wel degelijk, en Hij werkte wel degelijk, en daar is een heleboel gelijkheid.

Maar op dit punt is er ook **voortgaan**, vanwege Jezus Christus.

En daarom heeft Petrus, op de eerste Pinksterdag, Handelingen 2, daarom heeft Petrus het ook bar weinig over de Heilige Geest, maar heeft hij het over de Heere Jezus Christus.

Daar gaat het om!

Volk van God, wat denkt u van Jezus uit Nazareth?

En als Paulus later de wereld in gaat, en hij komt bij de volken, dan is dat weer dat punt, denk maar aan Handelingen 17 in Athene, heeft hij het eerst over de schepping, maar het duurt maar even, en dan gaat het over Jezus Christus, die Opgestane, Die nu regeert, en Die zal terugkomen om te oordelen de levenden en de doden.

Inwoning.

Wonen in.

Dat is het Woord van het Nieuwe Testament van na Hemelvaart, dat is het Pinksterwonder.

Verdiend door Jezus Christus. Gegeven door Jezus Christus.

Zijn Geest, in iedereen die de toevlucht neemt tot de enige Verlosser!

Hebt u in de afgelopen tijd, bent u wel eens een morgen begonnen, na het wakker worden, dat u dacht van, "ha, wat is dat geweldig! Ook deze dag woont de Heilige Geest in mij".

Het zijn wel dingen, die -hoe lastig dat misschien ook is-, die inderdaad **bedacht moeten worden**.

God, de Heilige, in ons.

Hoe meer je jezelf leert kennen.

Hoe meer je Jezus Christus leert kennen als de Verlosser, waardoor echt onze zonden en ons zondig zijn er niet meer toe doen.

Jezus Christus, door die Geest, het wonder, het wonder van God.

En word dan ook vooral maar blij van dat woordje 'ons'.

De Heilige Geest woont in **ons**.

Ik zie net al, dat is niet alleen maar van Paulus en Timotheüs.

Kijk, daar zou je nog eens een keer van kunnen denken, die Paulus en Timotheüs dat zijn een paar van die super-christenen.

"Paulus, wat een kerel. Dat is toch echt ..."

"Maar die Timotheüs, die mocht er ook wezen hoor. Sjonge daar alleen in Efeze, had het niet makkelijk, maar, hij ging er voor!"

Dat je dan, ja - andere mensen ...

Hoe ziet u uzelf als christen?

Echt zo'n Paulusfiguur van, 'nou, ik ben er!'

Of, is het leven voor u ook een worsteling. Je wilt zo verschrikkelijk graag op dat niveau zitten van, blijdschap in de Geest.

'Verblijdt u te allen tijde', lees je dan. En dan schiet je vol.

Wie verblijdt zich nou te allen tijde?

En dan kun je smeken om het werk van de Heilige Geest. En dan nog, je ziet jezelf alleen maar voortkrummelen.

Dit gaat niet over superchristenen, broeders en zusters.

Dit gaat over mensen die ook twijfelen, en die moeite hebben, en die in de zonde vallen, en soms een tijdlang in de zonde leven. Gewone mensen als wij.

En je hoeft dus als gewone gelovige niet wat sneu aan de zijlijn staan te kijken van, 'nee, die inwoning, da's niet voor mij'.

Broeders en zusters, oud, jong, ik verkondig u die gelooft in Jezus Christus, op gezag van de Heilige Geest, op gezag van God: **geloof dit als de onomstotelijke waarheid!**

De Heilige Geest, God, woont in elke christ-gelovige.

Dit mag u niet 'niet-geloven'.

Want wie het verwacht van Jezus Christus, die krijgt niet de opdracht, 'en nou zelf er tegenaan. Je best doen, nog beter je best doen, hup, het kan nog wel beter!'

Nee, God, met Zijn kracht, heeft Zijn intrek genomen, in de gelovige.

Opdat er, vanuit het centrum van hun leven, duidelijk wordt, ja, het is er één die hoort bij Jezus Christus.

Kijk dat is er één ...

Nee, kijk? Heel vaak zie je het niet eens.

Want je doet zoveel hetzelfde als al die anderen. En toch dat grote verschil. Ja zeker, dat is er één die onderweg is naar Hem toe, en die ernaar verlangt naar die ontmoeting met Hem.

Inwoning, in elke gelovige.

Want geloven, dat is, inwoning hebben.

Dus we delen de gemeente niet op. In mensen die het wel zouden hebben, en in mensen die het niet zouden hebben.

Kijk, er kan een splitsing zijn, ook in de gemeente.

Maar dat is dan de splitsing tussen geloven, en niet willen geloven.

Of tussen geloven en huichelen.

Maar zondaren, als ik, en jij, en u, zwak, twijfelen, aarzelen, gebrekkig, overtreding. Zondaren - als wij zijn, die vertrouwen, tegen alles in soms van jezelf, op de genade en de liefde van God in Christus Jezus, en die dan ook nog voluit erkennen, "dat vertrouwen heeft God, de Heilige Geest, in mij gewerkt", die hebben inwoning, van de Heilige Geest.

2) Het Pinksterwonder. Dat is het wonder, dat is het tweede, **voor het werk.**

Want nu kan Paulus de opdracht aan Timotheüs en aan de oudsten en de diakenen, en aan elke gelovige geven, om aan het werk te gaan. Om vol te houden achter Christus aan. Het komt altijd bij het geloven aan op het volhouden.

Even geloven is niet zo moeilijk. Dat kan iedereen wel.

Maar morgen? En als het moeilijk wordt? Of als het gewoon is, en aldoor maar gewoon blijft?

Volhouden.

Volhouden achter Christus aan, en in de brief aan Timotheüs komt dan vooral ook het punt om dwaallichten en verleiders af te wijzen.

Dankzij die inwoning, bewerkt de Heilige Geest ons, voor het bevel: 'hou vast aan het voorbeeld van de gezonde woorden!'

Wat voor woorden zijn dat?

Dat zijn woorden die een mens gezond máken.

Daar weten we tegenwoordig ook alles van. Je moet alleen maar gezond eten, want anders deugt dit weer niet, en dat deugt weer niet.

Dat is thuis ook zo, je moet ook fruit eten, dat is gezond.

Maar wees maar nuchter, als je alleen maar fruit eet, is het niet meer gezond.

Gezond makende woorden.

Die woorden die **maken** de mensen gezond.

Betrouwbare woorden, "je kunt er van op aan!".

Wat is dat altijd weer de Schriften, broeders en zusters, je kunt er van op aan!

Voor de dingen van vandaag, en voor de dingen van de eeuwigheid.

Betrouwbare woorden, de leer over Christus, en over God, en over de Heilige Geest.

Dankzij de Geest, is de leer van de Schriften, de leer van de kerk, iets moois, iets waar je van opknapt, waar je verder mee kunt. Waar je door uitzielt naar de dag van de Heere.

En met díe leer moet de gemeente van Christus verder werken. Moet altijd verder gaan.

Timotheüs op zijn eigen plek.

Ouderlingen en diakenen

Gemeenteleden.

Hou vast, die Woorden, die Schriftuurlijke Woorden!

Niks erbij, niks eraf. Ook niet eenzijdig alleen maar dit, of alleen maar dat.

Nee, zuivere handhaving, van de zuivere leer.

In vertrouwen op, en trouw zijn aan Christus.

Eerst dat wondermooie geschenk, "nu de Geest van God in u woont".

Kijk, en dán het bevel.

Dan moet je dat ook nooit omkeren, alsof éérst het bevel komt, en dán pas de belofte. Nee, éérst die belofte en dán het bevel. Zorg goed voor dat goede pand, dat kostbare wat je is toevertrouwd!

Het woord 'pand' is misschien wat ouderwetse, wat vreemd. Maar iets wat iemand wordt toevertrouwd, dat snappen we wel.

Want tante die gaat met vakantie naar het buitenland, en die zegt: "dat kistje sieraden wat ik heb, zou jij daar misschien op willen passen als ik met vakantie ben. Ik vertrouw jou dat toe".

Ja, dan zeg je, "natuurlijk". En dan ben je er zuinig op, en je zorgt ervoor.

Je bent er ook verantwoordelijk voor dan.

Zo is het met die leer.

Die leer blijft natuurlijk het eigendom van God, dat Evangelie.

Dat wordt nooit voor één procent ook maar van ons.

Maar onze opdracht is, om te bewaren, goed voor te zorgen, te bewaken zelfs, goed voor op te passen. Noem ik nog een keer die dwaalleraren die in Timotheüs ook genoemd worden.

En dan denk ik aan u, broeders ambtsdragers, wat een zegen dat u het Ondertekeningformulier hebt ondertekend.

Dat was de duidelijke belofte om die leer te bewaren, te handhaven, en goed te gebruiken.

Maar voor u, broeders en zusters, is het net zo.

Het **kennen** van die leer!

Wanneer komt er onrust in een gemeente?

Dat kan allerlei oorzaken hebben. Want wij zijn mensen, en mensen is vreemd volk.

Maar onrust komt vooral, als we het ons te makkelijk willen maken.

En als we ons niet bezig houden, en bezig blijven houden met de leer. Met wat God precies zegt. Met die heerlijke samenvattingen die wij hebben in onze belijdenisgeschriften.

Bewaar de leer!

Maar is het dan wel te doen? Is het voor ons niet te hoog gegrepen?

Nee, de Heilige Geest woont toch bij u in!

En die zegt het telkens tegen u: blijf maar bidden en vragen.

“Leer mij te luisteren naar Uw leer.”

“Leer mij te willen, wat U wilt.”

“Leer mij te bedenken, wat U wilt dat ik bedenk.”

Enzovoort.

En zeker, dat vraagt inspanning. Want als we op de situatie komen van, dat we het ongeveer wel goed vinden.

Goed vinden zoals we het hebben, en zoals we zijn, dan wordt het niks.

Ook hier is, hoe vreemd het klinkt, stilstand achteruitgang.

U weet wel hoe dat werkt: een auto op een helling, rijdt naar boven, je zet ‘m op de handrem en dan blijft ie wel staan. Maar als je de handrem er af haalt, dat duurt het maar even, en het begint langzaam, maar het gaat steeds harder terug.

Daarom, bezuinig NOOIT op het gebed, “schenk mij Uw krachten, Heilige Geest. Beheerst U mij met Uw Woord. Want het leven als gelovige gaat mensenkrachten te boven.”

Het leven blijft immers een strijd.

Maar God is sterker dan welke tegenstand en tegenstander ook.

Gods wonder, voor het werk.

Koning Christus wil u niet laten vastlopen. Ga in de kracht van de Geest, moedig én goedsmoeds verder.

Want uw Koning, Hij komt!

AMEN